

Po pošti prejemati:

za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta » 13 » — »
četrt » 6 » 50 »
mesec » 2 » 20 »

V upravnih prejemati:

za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta » 10 » — »
četrt » 6 » — »
mesec » 1 » 70 »

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inserate
sprejema upravnništvo v
Katol. Tiskarni Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niških ulicah št. 2, I, 17.

Izhaja vsak dan, izven
nedelje in praznike ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 32.

V Ljubljani, v torek, 10. februarja 1903.

Letnik XXXI.

Konverzija avstrijske rente.

Dunaj, 9. svečana.

Konverzija avstrijske 42 odstotne rente je velikega finančnega in političnega pomena. Dokaz temu je popolna zmeda mej širšim obdinstvom, ki čita razne razprave o tem vprašanju in še vedno ni na jasnem. Tako vprašanje mora biti dobro premišljeno, preden pride na dan, na dnevni red parlamentarnih razprav in v razgovor interesovanih krogov. Pri nas v Avstriji smo seveda tako srečni, da mora vlada obravnavati tudi z najmanjšimi strankami, preden pride na dnevni red vprašanje, ki bi moralo biti izključeno iz vsake obstrukcije.

Vendar pa ima javna kritika to dobro stran, da se vprašanje pojasni od raznih strani. Danes je malone gotovo, da parlament dovoli konverzijo. Ker pa hoče g. finančni minister glede obrestne mere imeti prosto roko, bode večina brez dvoma finančni upravi izrazila odločno željo, da se določijo 4% kot nova obrestna mera. Poljski klub je sicer soglasno sklenil, da se obresti od avstrijske rente znižajo na 35% z ozirom na zadolženo Galicijo, ki ima nad milijardo dolga. Poljaki upajo, da tem potom znižajo obresti hipoteknih in drugih dolgov. S tega stališča bi morali zagovarjati obrestno mero 35% vai zastopniki iz onih dežel, koder cvete oderušstvo. Toda država se ne more in ne sme opirati na posamezne dežele, marveč na splošni blagor in mejnarodni denarni trg.

Kakor sem že omenjal, priporočajo mnogi 4 odstotno obrestno mero, ki naj bi se čez 6 let avtomatično znižala na 375 in pozneje na 35%. Taka avtomatična konverzija je mogoča le v čisto normalnih časih, ko se ni treba bati nobenih političnih homatij; inace more biti jako škodljiva. Pač je sedanjí trenotek ugoden, toda finančna uprava mora računati tudi s splošnimi narodnogospodarskimi interesi in političnimi zapletaji. Anglija nam more biti v svari, kjer je vesled burške vojske kurz državne rente padel od 114 na 90.

Konverzija je le tedaj dopustna, ako je mogoča al pari. Naša investicijska renta po 35% stoji v kurzu na 92, kar gotovo ni

ugodno znamenje. Stiri odstotno obrestovanje je danes splošno pravilo za hranilnice in posojilnice, sploh za hipotekni kredit, ki mora imeti gotovo stabilnost, kakor državna renta, v kateri imajo naložene svoje glavnice dežele, občine in razni dobrodelni zavodi.

Nikakor pa ne moremo umeti, da vladni listi, n. pr. »Fremdenblatt« in »Montags-Revue« priporočajo 35 odstotno obrestno mero, češ, da industrija dobi več kapitala na razpolago. Prvič je treba pomisliti, da bode država morala v gotovini izplačati svojim upnikom, ki hočejo svoj kapital naložiti v industrijskih podjetjih. Kje pa naj finančni minister dobi toliko milijonov, ko bi se oglašila le petina upnikov? Da, račun je jako enostaven. Ti pravijo, ako se avtomatično izvrši konverzija iz 42 odstotne rente v 375 odstotno, je treba lastnikom rente dovoliti premijo.

V najugodnejšem slučaju bi ta premija znašala 2%. To se pravi z drugimi besedami: Ako finančni minister konvertuje 3460 milijonov v 4 odstotno rento, znašajo letne obresti 1385 milijona; ako konvertuje v 375 odstotno rento, znašajo letne obresti 1325 milijona in prihrani na obrestih 6 mil. kron, toda državni dolg mora pomnožiti okroglo za 100 milij. kron. Kaj pa poreko tisočeri zavodi, ki zgube jako znatne svote pri svojih letnih dohodkih?

Na drugi strani pa moramo računati z dejstvom, da industrijska konjunktura v Avstriji za kapital nima privlačne sile. Ako industrija cvete, morejo njene delnice vedno več donášati, ko vsaka državna renta. Taki argumenti ne veljajo za državne finance, ker finančna uprava mora skrbeti za trdno plačilno bilanco. Cenjen denar pač pospešuje razvoj industrije, toda ne vsotari je, ako trgovske razmere niso ugodne.

Denar se investuje v dobrih, a ne v slabih časih. In to velja tudi o tujem kapitalu, ki se ne bode polakomnil 35 odstotne rente.

Sedaj govore razni razlogi, osobito pa previdnost za konverzijo na 4%, ki se more izvršiti brez hrupa in posebnih stroškov. Finančni minister si prihrani na obrestih letnih 7 milijonov, in ko se razmere ustalijo, more konvertovati še 3600 milijonov osta-

lega avstrijskega dolga. S tem si tudi prihrani bogato reservo za mogoče slabše čase, ko bode treba nadaljevati davčno reformo.

Ako pa se izvrši konverzija tudi le na 4%, mora finančna uprava misliti na male rentije. To so n. pr. uradniki, ki imajo svoje kavcije v rentah; cerkve, duhovniki, ki dobivajo svoje itak skromne dohodke od naloženih glavnice v renti. Tem vsem bi se moral znižati rentni davek. Ako presega dohodki iz rente skupaj z drugimi dohodki 1200 kron na leto, treba je plačevati rentni davek. Ta meja bi se morala zvišati na 2400 kron, sploh pa bi morali biti prosti rentnega davka vsi zavodi, ki plačujejo pokojnine, vdovske in sirotinske oskrbnine itd. To bi znašalo na leto le nekaj stotisočev kron, toda uradom bi se zmanjšalo mnogo dela, strankam pa sitnosti.

Da, opozarjajo nas na Ogrce, ki bi potem svoj dolg konvertovali na 35%. Prvič še ni rešeno vprašanje, ali more Ogrska sama prosto razpolagati z deležem pri skupnem državnem dolgu. Ta delež znaša okoli 14065 milijona. Drugič je vprašanje, ali je kredit ogrske rente že tako utrjen; in tretjič moramo pomisliti, da ima Ogrska večino svojih upnikov v inozemstvu in Avstriji, dočim ima Avstrija na dve tretjini upnikov doma. G. finančni minister je jako previden; upajmo, da pravo pogodi.

Ameriška pisma.

Cleveland, 25. jan.

Naši Slovenci. — Ubog milijonar. — Socialisti.

V verskem oziru smo vlani in bodemo letos Slovenci v Ameriki vrlo napredovali.

Je pač to pričakovati vsled velikega priseljevanja. Jaz sodim, da se je lani naselilo v Ameriki več kot 10.000 Slovencev na novo. Med večje slovenske nove naselbine v Ameriki sedaj štejejo v državi Ohio mesto Collinwood, v državi Illinois mesto Waukegan, v državi Wisconsin mesto Milwaukee. Jako izdatno je število Slovencev naraslo v Clevelandu, država Ohio, in v Pueblo, država Colorado.

Zadnja dva kraja sta sedaj skoraj gotovo največji slovenski naselbini v Ameriki; v Clevelandu je Slovencev gotovo od sedem do osem tisoč, v Puebli pa več kot tri tisoč.

Lansko leto smo v Clevelandu zidali novo slovensko cerkev in šolo sv. Lovrenca in povečali prvo cerkev sv. Vida ter pri tej fari postavili veliko šolo.

Tako imamo sedaj v Clevelandu dve slovenski župniji in dve slovenski župni šoli. O nobenem drugem slovenskem kraju v Ameriki se to še ne more reči in se dolgo ne bode moglo. V Jolietu so Slovenci nakupili prostorno stavbišče za bodočo novo cerkev in pridno nabirajo denar v to svrhu. Če pomislimo, da so Slovenci v Clevelandu lansko leto skupaj darovali do dvajset tisoč dolarjev za cerkvene in šolske potrebe, tedaj lahko spoznamo, kako se utrjuje ta verska slovenska postojanka. Prav smešno je temu nasproti, da se je par sem zanešenih zmedenih kranjskih liberalčkov sploh upalo začeti »svobodomiselni list«, ki je poln samih kletvin in umazano-stij, prav podoben vašemu znanemu ljubljanskemu glasilu »intelligence« tam doli.

Letos bodemo Slovenci zidali nič manj kot šest novih slovenskih cerkev, namreč v teh-le krajih: La Salle, država Illinois (č. g. Podgoršek), Waukegan, država Illinois (č. gosp. Plevnik), South Chicago, država Illinois (č. g. Kranjec), Brockway (Sv. Stefan), država Minnesota (č. g. Trobec), Steelton, država Pennsylvania (č. g. Azbe) in Calumet, država Michigan (č. g. Pakiz). Najlepša bo seveda v Calumetu, stala bode do 60.000 dolarjev. Tu so Slovenci že naseljeni kakih 25 let in štejejo dokaj imovitih mož, med njimi akcijonarje svetovnoznanih calumetskih bakrenih rudnikov.

Zdaj pa še kaj drugega! Vsi ste že čitali o petrolejevem magnatu Rockefellerju. Mož sam ne ve, koliko je »vreden«. A vsi njegovi milijoni ga ne morejo narediti srečnega. Revež je postal popolno plešast, ponudil je bil milijon, če mu kdo vrne lase. A še več, želodec mu je odrekel poslovanje. Uživati ne sme drugega skoraj kot posneto mleko in osušen kruh. Ali vam je to življenje za tega kreza? In zopet je ponudil

LISTEK.

Slovaška omladina.

Novela. — Spisal Svetozar Hurban Vajansky.

Poslovenil V. P.

(Dalje.)

»Pa takih tovarišev, zaveznikov iščete v našem krparskem ljudstvu? Napačna cesta — pojdite tja, kjer najdete pripravnějšíh ljudi.«

»Gospodičina! Tretja lastnost častnih ljudi je tudi ta, da jih vežejo trdne vezi k temu ljudstvu, iz kojega krvi so izšli, kojega jezik govore od mladosti. Zato se mora v svojem hrepenenju tudi vselej ozirati na ono ljudstvo, na svoje brate in jo s seboj jemati na težko pot k spopolnjevanju! V tem tiči celo tajstvo naših sanj o narodu. Zato ljubimo njegove šege, njegov jezik, njegov obstanek. Zato nas podijo nevošljivci iz šol, zato trpimo zasmehovanje, zato nas boli vsaka narodova nesreča, zato tudi veseli in blaži vsak narodov napredek. Zato smo pripravljeni dati vse na oltar svojemu jedinemu, ljubemu narodu — i življenje, gospodičina, i življenje!«

Linica se je zamislila. Izcela drugačni nazori, druge misli so vznikle v njeni bistri glavici. Vsaka beseda mladega moža je razširila njeno dušo. Srce ji je bilo z nekim še nepoznanim, triumfalnim utripanjem.

»Ali misli tudi moj brat tako?« vprašala je po kratkem prestanku.

»Prosim, gospodičina.«

»Izcela tako? Ni mogoče! — tak zasmehovalec! Vsaj ima ves svet le za šalov.«

»Ne popolnoma. Mnogo resnega se skriva pod njegovimi čisto čudnimi mislimi.«

»Kajpa, zaveznikov li nič več ne rabite v svojih mladostnih bojih za narod?« vprašala je vneto mlada deva.

»Teh iščemo povsodi! Mej ljudstvom, mladino, mej starimi, modrimi in priprostim.«

»Mej ženami pa ne?« vprašala je dalje Linica z gotovo strogostjo in uprla zvedavo svoje krasne, izrazne oči na Štefanov obraz.

»Kaj hočete s tem?« odgovarjal je z vprašanjem Štefan.

Linica ni odgovorila več. Šla je v sobo. Štefan se je pa sprehajal dalje na vrtu pod krasnimi lipami ter mislil o bistrooki devi.

Dva tedna stanovati pod jedno streho s tako ljubo prikaznijo, pa ne premišljati o nji, bilo bi skoro grešno. Takega greha si ni dopustil zamišljeni, mehki Štefan še nikoli, čeprav je bil zelo oddaljen od vsakega erotičnega razvnetja. Njegovo celo srce je bilo prenapolnjeno z visokim hrepenenjem po idealih, s skrbjo in boljo nad svojim neutešenim stanjem. Krasne oči prijateljeve sestre so ga potešile, kakor nas teši roža ali vijolica na vrtu. Zadnji pogovor z njo je vzbudil v njem misel, o kateri se mu še nikoli ni sanjalo: ali bi ne bilo mogoče razplameniti to-le mlado, krasno srce, da bi gorelo za narod, kakor njegovo? Od misli ni bilo daleč k poskusu. Zamenil je jedenkrat nemškega Hajneja za Sladkoviča. . . . Bral Linici z jasnim glasom detvana. Ona ga je velikokrat ustavljala z vprašanji, na katera ji je uljudno odgovarjal. Prebravši pesem je položil knjigo in mej mladimi ljudmi se je razvil mistični, bajni, ognjeviti, fantastični pogovor. Štefanov govor se je valil v jasnem, čistem toku. Linica ni razumela sicer vseh izrazov, pa vendar je cenila globočino čustva, zvestobo in trdnost prepričanja in eni poetični nadih, ki je ležal kakor zlati

prah na vsem, česar so se dotaknile besede nautušenega mladeniča. Njena lahka razumljivost je vzprožila še bolj njegov trud. — Minul je zopet teden in Štefan je bil v polnem toku svojega spreobračevalnega napora.

»Mora biti naša!« bilo je njegovo geslo. Liničino lice je pridobilo neke prozornosti, obseval jo je svet vzvišenih mislij in čutov.

Lacka so pa začeli mrzeti pogostni sprehodi mladih ljudi. Bratje občutijo včasih neko vrsto ljubosumnosti — kako lahko je moglo vznikniti med sestro pa njegovim svezim, lepodušnim tovarišem čustvo, ki bi navadno prijateljstvo previševalo. Jedenkrat je naredil opazko o prijateljevih pogovorih z Linico, ki so se vršili sicer pred očmi vseh, po razodevali vendar neko intimnejše zblizenje. Štefan je bil razžaljen. Spoznal je kličice nezaupanja — v srcu svojega prijatelja, za katerega bi bil dal življenje.

Štefan se je začel umikati Linici. Linica je bila preplašena. Ze prvega dne je čutila praznoto. Manjkal ji je Štefan, njegove šume, razumne misli. Minuli so trije dnevi — pa Štefan se je še vedno umikal devi kakor

milijon, če bi mu kak zdravnik naredil drugačen želodec, pa noben se ne oglasi. Kam pripelje človeka ameriška energija!

Socializem vedno bolj raztezava svoje kremplje pri nas v Ameriki. Pri zadnjih kongresnih volitvah so socialisti ujeli 400.000 glasov. O tem pojavu ste že gotovo čitali eno ali drugo v našem clevelandskem listu. Delavske unije (Gewerkschaften) so na polovico prepolne s socialističnim duhom. Oni dan je neki duhovnik Megrady pustil svojo službo in pridiguje po Ameriki socialiste nauke, da se mu smeja že vsak pameten človek. Zlasti v Chicagi (med Nemci) rujejo socialisti. Zadnjič je ondi 340 socialistično nadehnjenih unij zahtevalo, da naj se obdači vse cerkveno in privatnošolsko imetje. Cerkev in šole so namreč pri nas davka proste. No, katoličani tudi ne držimo rok navskriž in se živo zavedamo socialistične nevarnosti.

Letošnja zima je hud udarec za ubogega delavca, ker je premog nezmerno drag. Kriv temu je bil lanski večmesečni štrajk, ki še sedaj ni definitivno poravnán. Trdega premoga skoraj dobiti ni, mehki je pa strašno drag. Kapitalisti umetno višajo ceno mehkega premoga, ker ga nočejo poslati na trg, kolikor bi ga mogli. Posledica je širjenje socializma.

Turek v Makedoniji.

Turki v Makedoniji se vedno bolj upirajo reformam, tudi onim, ki bi jih sultanova vlada sama zaradi miru rada vpeljala. Armenci pravijo, da si od »gjavrov« ne dajo zapovedovati. Zato drži vlada roke križem, in konzuli raznih držav — avstrijski in ruski med njimi — tudi mirno gledajo. Na zunaj se drže, kot bi bili za reforme silno navdušeni, ne stori pa nobeden nič.

Iša Boljetinac je zdaj v pregnanstvu. Govori se, da bo kmalu pomiloščen in da pride nazaj v Mitrovico, kjer bo nadaljeval svoj boj proti ruskemu konzulatu.

Ze predzadnjič smo omenili, da glavna »reforma« obstoji v tem, da najemajo poleg turskih tudi krščanske policaje. Saj na Turškem je policaj vse. To je glavna instanca. A beseda »kristijan« tu nima pravega pomena, ker najemajo izmed drugih, neturških narodnosti krščane ljudi, ki so kaj malo krščanski. Zdaj so najeli 20 neturških policajev; med njimi so Bolgari, Arnavti, Grki in Armenci. Srba ni nobenega. Tudi med sodnimi uradniki ni nobenega Srba.

Turška vojska se stalno pripravlja na boj. Iz carigradske vojaške akademije so poslali sto novih častnikov v razne vilajete. V Novem Pazaru so poklicani rediti (rezervisti) pod orožje.

Redifski polk, ki je ležal v Pijanci ob bolgarski meji, so morali razpustiti, kajti v osmih dneh je pobegnilo čez 150 »rezervistov« domov. V Tikvešu so zaprli mnogo kmetov, ker se upirajo. Sploh se pričakuje, da se spomladi ponovi velika vstaja.

Mnogo škoduje na Balkanu nesrečno sovraštvo med Bolgari in Srbi. V Dolgojci,

ognju. Hotela ga je že vprašati za vzrok. Tu ji je šinila kri v lice.

»Ne marata zame pri delu za svoje narodne ideale, imata me le za majhnega otroka, za ploskoglavo gosko! Ves dan sta skupaj, pišeta, posvetujeta se. Jaz sem pa obsojena k negativi in k oni navadni, neumni igli. Evo, ali ni bilo moje srce uprav tako razburjeno, tako močno kakor njihovo? Ali ni nič moje vroče čustvo? Ali je moje hrepenenje le prazen glas — moja bol nič? Obsojeno-li je moje koprnenje le v jarem? Ali ni za nas ženske naloge v občem narodnem delu? Ali ne znamo i mi vsaj trpeti?«

Zaničevanje mladih mož je utrdilo v devi se bolje od Stefana vzbujena čustva. Izcela je drugače je gledala na slovaške »krparje«, izcela drugače je poslušala zdaj petje slovaških delav. Njena majhna, bela ročica se je stiskala, ko so prišli sosede k očetu. Njihovi plitvi, surovi pogovori so jo napolnjevali s studom. Mešanje madžarsčine v govor se ji je gnjusilo! V svoji čisti, deviški sobi, na majhnem ognjišču je zakurila in v ogenj vrgla lastnoročno pisan zvezek madžarskih pesnij, priložila še svoj madžarski pisan dnevnik — in vse lepo sežgala.

Premcu in Tresovcu (bitoljski vilajet) so bile sežidane srbske ljudske šole. Bolgari so zagrozili, da če ne nehalo otroci hoditi v srbske šole, jih bodo spomladi zapalili od vseh štirih strani!

Slovaki obsojeni.

V Nitri se je dovršila zopet ena onih pravd, katerih je nemadžarsko časopisje na Ogrskem tako — bogato. Trije slovaški rodoljubi so bili obtoženi, da so razžalili madžarsko narodnost, in obsojeni k primeroma jako hudim kaznim: Dr. Rudolf Markovič je dobil 5 mesecev zapora in 500 K kazni; Ludovit Čulík 3 mesece in 300 K; Julius Markovič 2 meseca in 200 K. Pravdni stroški znašajo nad 2000 K. Vsi trije so se pritožili. Pred istim »kralovskim sudom« v Nitri se je dovršila pred nekaj dnevi druga pravda tako: Pri Barancovu je šola, na katero so poslali madžarskega učitelja, ki ni hotel z otroci izpregovoriti besedice slovaško. Stariši, sami Slovaki, so se pritožili in zahtevali, da učitelj govori v šoli slovaško. Državno pravdnitvo je dignilo proti njim obtožbo, in obsojeni so bili: 2 po 14 dni, ostali po 3—8 dni zapora.

Pročodrimsko gibanje in njega vspehi.

»Eveng. Kirchenztg.« objavljala je v zadnjem času članke, v katerih se je ozirala na vspehe, ki jih je na avstrijskih tleh dosegla gonja v min. l. List, ki pred enim letom ni mogel najti dovolj besed za hvalo napredka, ki ga je dosegel »evangelizem« v Avstriji letos samo — tarra in javka. Tu navajamo le nekatere markantnejše odstavke, iz katerih se jasno vidi, kako brezplodna je vsa pročodrimska gonja. List piše mej drugim: »Ovir se gotovo ni manjkalo. Rimci nastopajo z vedno močnejšo armado. Nemško mladino srednjih šol so dobro pripravili, mladina visokih šol se zbira v klerikalnih dijaških zvezah, ki štejejo posebno na Dunaju veliko število članov. Posebno filozofska fakulteta je močno zastopana, tako da bo velik del naših srednješolskih učiteljev v kratkem odločno klerikalen. Zalosten pogled v bodočnost! Rimcem sicer sedaj še nedostaja akademiško izobraženih voditeljev, toda katoliške dijaške zveze bodo kmalu poskrbele tudi v tem oziru... Obhodi, romanja, katoliški shodi, shodi katoliških šolskih društev krepe vernike, pastirski listi, časniki, brošure pobijajo nasprotnike.« — Nadaljnja boleest pročodrimcev so sijajni vspehi katolikov pri volitvah, slednjič pa z veliko žalostjo omenja razdora v krogu vsenemcev samih, glavnih propagatorjev pročodrimskega gibanja. — To so pač važna priznanja glavnega glasila za propagando pročodrimskega gibanja.

Mobilizacija ruske armade?

Razni nemški listi so pred nedavnim pisali, da se tudi Rusija resno pripravlja na vse eventualnosti, ki se utegnejo pojaviti iz homatij na Balkanu ter nadaljnjega razvoja stvari. Govorilo se je mej drugim o mobilizaciji ruskih polkov ter o raznih drugih pripravah. Ruski oficijelni listi so tej vesti oporekali ter izjavljali, da se v Rusiji sedaj ne vrše nikake izredne priprave. Dopisnik »Dziennika Poznanskego« pa javlja svojemur listu iz Varšave naslednje: Fakt je, da so rezervni častniki dobili zaupno vest od svojih zapovedništev, naj bodo pripravljeni in naj odgovore na vprašanje, ne bi li takoj hoteli vstopiti v aktivno službo? Ta njihov odgovor bi »mogel biti v najbližji bodočnosti največje važnosti za njihov položaj«; da so se vojna zapovedništva obrnila z istim vprašanjem do vseh onih, ki so več let služili kakor častniki v ruski vojski, pa so iz kateregakoli razloga zapustili vojsko; da so vse železniške postaje dobile nalog, naj v najkrajšem času uredijo brzojavne postaje. Vse potrebne rekvizite vojnih brzojavov jim dostavi vojna zapovedništva. — Take priprave in odredbe se doslej pač v nobeni državi niso vršile brez zunanje povoda.

Starostno zavarovanje.

Na Angleškem je te dni zagledal beli dan načrt za državno starostno zavarovanje, ki ga je izdelal na zadnji »National Conference of Friendly Societies« izvoljeni posebni odbor. Načrt vsebuje v kratkih potezah naslednje določbe: Vsakdo, možki ali ženska, ki je rojen Anglež ali pa je že 25 let naturaliziran in doseže starost 65 let, ima pod gotovimi pogoji pravico do tedenske pokojnine v znesku 5 šilingov. Dotičnik mora v to svrhu le dokazati, da v zadnji dobi ne uživa nobene druge javne podpore, da je živel moralno in da v zadnjih 25 letih ni izvršil nobenega velikega prestopka. Biti mora član kakoršnekoli zadruga, Trade union, blagajne itd., dokazati mora, da si iz svojega ni mogel ničesar prihraniti za starost ter da si na teden ne more več prislužiti kot 10, ali pa z ženo skupaj 15 šilingov. Podpora, ki jo izplačuje v celem obdobju država, se izplačuje tedensko. Opravičenec valed tega ne izgubi volivne pravice.

Položaj v Kini.

Iz Shanghaja dohaja poročilo, da vlada na pekinškem cesarskem dvoru veliko vznemirjenje valed smrti cesarice - vdove in posledic, ki so s tem dogodkom v neposredni zvezi. Oficijelno smrt kitajske cesarice še nikjer ni naznanjena in morda čakajo za to naznanilo res skrajnega roka, ki ga določajo v to svrhu kitajske postave, splošno se pa sodi, da je cesarica že davno mrtva ter da so kitajski veljaki le radi tega tako dolgo prikrivali to vest, da dobo potrebnega časa za izvedbo svojih načrtov. Pri izvedbi teh načrtov igra pa mladi cesar zelo žalostno postransko ulogo in treba bo zelo energičnega nastopa njegovih ljudij, da se bo sploh mogel vzdržati na vrhuncu. Nezadovoljnost proti sedanjim vladarjem se tudi ni poglobila ob zadnji udušeni revoluciji in tli še dalje v prebivalstvu, a goje in podžigajo jo posebno mnogi pretendenti na cesarski stol, ki že davno organizirajo splošno ustajo. Poročila o zarotah prihajajo sicer sedaj iz Kine še tako redka in nejasna, da si ni mogoče ustvariti slike o ondotnem položaju, a jasno je, da se prej ali slej pokažejo velike posledice cesaričine smrti.

Iz brzojavk.

Znani mejklic ogrskega ministra barona Fejervarya v eni zadnjih sej ogrske poslanske zbornice je predvčeranjim na slavnostnem zborovanju rokodelskega društva v St. Hipolitu silno ostro kritiziral poslanec Porzer. — Delegacijsko zasedanje preložen o. Budimpeštanski listi poročajo, da se snideta delegaciji šele v septembru. Izpočetka so ju nameravali sklicati tekem meseca maja. — Prememba v italijanskem ministerstvu. Začasno vodstvo zunanjega ministerstva je poveril kralj mornariškemu ministru Morino. — Nov Szellov poskus za rešitev vojne predloge. Ministerski predsednik Szell je v včerajšnji seji vložil pismen predlog, da se za dobo razprave o vojni predlogi podaljšajo seje za eno uro. — Bolgarija opozarja velesile. Bolgarska vlada je poslala velesilam okrožnico, v kateri jih opozarja na vojne priprave v Turčiji ter izjavlja, da bo tudi sama storila potrebne korake. — Proti poljskim dijakom. Iz Gnezna dohaja vest, da je obtoženih zopet večje število dijakov radi »tajnih dijaških zvez«. — Razpor mej Abesinijo in Francijo. Neguš Menelik je pretrgal vse diplomatske zveze s Francijo ter naročil francoskemu poslaniku, naj oddide iz Addis-Abebe. — Kitajska cesarica še živi. Dunajska »Zeit« poroča iz Pekina, da cesarica Tsu-Hsi še živi in da je ravno sedaj sprejela v avdienci več oseb. — Bolivijsko-brazilijski razpor. Bolivijska vlada je dovolila, da Brazilija do rešitve spornega vprašanja vojaško zasede ozemlje Acre in je upravlja. Bolivijska odpošlje posebnega odposlanca v Brazilijo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. februarja.

Širimo dobro časopisje! Marsikateri rodoljub z žalostjo gleda napredovanje slabega časopisja in s težkim srcem vidi, kako se ljudstvo pohujšuje. On vedno in vedno svari pred slabim berilom in časopisjem, pa naravnost nič ne stori, da bi se širilo v kraju dobro berilo. Tako se malo stori za dobro stvar. Govori manj pa delaj več, tako boš kmalu dosegel lepe vspehe! Dober katoliški rodoljub porabi vsako priliko, da pridobi novih naročnikov za ta ali oni list. Pripravljen je vsak čas naročiti ljudem dobre liste, ako jih želijo. Naše idejčno pravilo bodi: v vsaki hiši slovenski mora biti vsaj en časopis. Ako hiša ne zmore toliko, da bi naročila morda celo »Slovenca« ali »Slov. list«, ali »Slov. Gospodar« ali »Mir«, pa si naj oskrbi vsaj »Domoljuba« ali »Naš Dom«. Marsikomur ni za politično berilo, pa ima primerno nadomestilo v »Bogoljubu«, v »Cvetju« in »Glasniku najsvetejših Src.« O ljudje radi naročijo posebno manjše liste, samo treba jim pri tem pomagati. Dobri časopisi, bodisi politični, bodisi nabožni, so goreči razširjevalci katoliške in narodne zavesti. Zato pa, rodoljubi, bodite apostoli katoliško-slovenske misli posebno po širjenju v katol. duhu pisanih časnikov!

Osebnosti. Naslovni nadzornik in predstojnik železniške stavbne sekcije v Pozežu, gospod Bož. Opitz, je imenovan namestnikom načelnika pri železniškem stavbnem vodstvu na Jesenicah. Dosedanji načelnika namestnik nadinženar g. Fr. Schulz je premeščen k železniškemu stavbnemu ravnateljstvu. — Za davkarskega pristava je

imenovan računski podčastnik prvega razreda pri 27. pošpolku gospod Jos. Resch. — Deželnosodni svetnik v Rovinju gospod Henrik Casafura je premeščen v Trst. — Oficial g. Radivoj pl. Tartaglia v Gradacu je imenovan za kontrolorja pri odkupnem uradu duhana v Vrgoracu. — 50letnico svojega zdravniškega delovanja je praznoval te dni vpokojeni zdravnik južne železnice gospod J. N. Thomitz. — Odvetniški izpit je napravil v Trstu je odvetniški kandidat gospod dr. Milan Hribar.

V Škofji Loki se je 8. februarja ustanovila Rajfajznova posojilnica, ki začne poslovati takoj, ko bo registrirana. Načelnikom je bil izvoljen gosp. Luka Dagarin, vrli župan zminške občine.

— Ponesrečeni samomor. Infanterist J. Sagovec je ustrelil v Mariboru iz puške nase. Usmrtil se ni, pač pa samo lahko ranil. Izvršiti je hotel samomor, ker se je nekaj v službi pregrešil.

— Par dni po poroki smrtno nevarno pobit. V Bizoviku je včeraj zidar Jakob Mojskerc pred Čerinovo gostilno pričakal krojača Ivana Prepeluha in ga s »kopčem« udaril po glavi in težko ranil. Prepeluh in Mojskerc sta se bila popoldne v gostilni sprla, ter je Prepeluh Mojskercu za lase vlekel. Prepeluh, ki se je še le zadnjo nedeljo oženil, je smrtno nevarno ranjen in je menda malo upanja, da okreva. Mojskercu so orožniki odpeljali v zapor.

— Boj z medvedko. Blizu Kočevja je neki hlapec v gozdu valil hlode. Nakrat stopi predenj — medvedka. Hlapec jo udari po glavi, medvedka pa raztegne tace in udari po seliri. V tem trenutku pride na pomoč hlapcu šest drugih hlapcev. Teh se je medvedka tako ustrašila, da je pobegnila. V bližini so hlapci našli tri mlade medvedke, katere so oddali v Auerspergov gozd.

— Radi ljubosumnosti je v Sostrem v hiši Franciške Brajer Anton Bučar nevarno obklat z nožem mizarskega pomočnika Straha.

— Samomor učitelja. V Brezicah se je ob 10. uri po noči ustrelil pred »Narodnim Domom« upokojeni učitelj Hahn.

— Ameriške novice. Ponesrečeni se je v Ameriki v Clevelandu Slovenec Paške. Zadel ga je lokomotiva in ga hudo poškodovala. — Slovensko-hrvatska zveza se je ustanovila v Isalu-metu. — Iz Clevelanda se poroča, da je ondi umrl naš rojak Franc Smolej, doma iz Slatne, fara Begunje. — Strašna eksplozija. Grozna novica je došla iz Winbera, o strašni nesreči, ki se je pripetila tam šestoro rudarjem. Bili so vsi v jedni sobi, v kateri je bilo shranjenih šest kositernih posod smodnika, ter se mirno razgovarjali. Kar naenkrat pa eksplodira smodnik in grozen pok se je razlegal po vsi okolici. Skupaj prileteča goveja ljudij je našla uboge nesrečnike nezvestne v krvi ležeče na tleh in kar začrnele od silnega smodnika. Pri razstrelbi se je hiša vsa razbila, in zgorelo bi bilo vse, da niso ob času pogasili goreče tramovje. Ponesrečeni delavci so sledeči: Mitar Felarič, star 25 let, neoženjen; Franc Prašak, 26 let star, zapuščal družino v domovini; Ivan Modič, 26 let star, neoženjen; Ivan Čupa, 30 let star, ima družino v domovini; Stanko Čupa, 27 let star, neoženjen; Miko Someba, 28 let star, neoženjen. — Na lice nesreče došli zdravniki so izrazili malo upanja o ponesrečencih, vendar so jih še žive prepeljali v bolnišnico. Se isti večer sta umrla v groznih mukah Mitar Felarič ter Ivan Čupa, drugim pa že polagoma vstajaše luč življenja. — V premožnem rovu v Willocku se je ponesrečil rojak Alojz Kalač, star 24 let in doma iz Godešča pri Škofji Loki na Gorenjskem. S krampom je hotel sprožiti premog, da bi še malo več naložil, ko se je isti s kamenjem vred odtrgal in reveža zasul tako nesrečno, da je izdihnil. V Sibley rudniku v Evelethu je padel kamen na rokaja J. Zeleznika ter ga pri tej priči usmrtil. — Nov slovenski duhovnik v Ameriki. »Nar. List« piše, da je 18. t. m. s parnikom La Savoie dospel v Ameriko nov slovenski župnik, ž. g. Josip Tomšič, ki je preje pastiroval v gorenji Istriji. Baje gre on sedaj v južno Dakoto v mesto Lead City. — Zabavno društvo »Slovenija« so ustanovili v Elly Minu. — Prijeti na padalec. Moža, ki je v Evelethu zabodel našega rojaka gostilničarja Mat. Tuska v trebuh, so že prijeli. Napadalec je Jožef Černe, doma iz semiške fare na Dolenjskem. M. Turk bo v kratkem popolnoma okreval. — Čitalnica za slepce. Iz Clevelanda se piše: V odličnih katoliških krogih se je pričelo agitovanje za ustanovitev proste čitalnice za slepce. Gibanje je prišel Father Jennings, župnik tare sv. Neže. Namen je ustanoviti v mestni čitalnici poseben oddelek, kjer se bodo hranile samo

kisto ravnanje proti zakonu oni rojaki, ki pri ispravevanju izbleknejo, da imajo v Ameriki delo že zagotovljeno. Večkrat zadostuje že najmanjši sum, da je priseljenec bil v Evropi najet, da ga pošljejo nazaj v Evropo. Ako n. pr. kdo reče, da mu je oče, brat, prijatelj ali znanec pisal, da zamore tu ali tam dobiti delo, to že zadostuje, da priseljenca zadrži, oziroma nazaj pošljejo. To je že marsikateri Slovenec doživel. O takih pisem ni treba niti na ladiji, niti v naselniškem uradu govoriti. Vsebinska takih pisem sicer ni merodajna, vendar pa bi jo zamogel kdo v tem smislu razlagati. Ako pa kdo piše svojemu znanecu na Slovensko, da mu je njegov „boss“ rekel, da bi pri njem še mnogo več delavcev iz stare domovine dobilo delo, potem se zamore lastniku dotičnega pisma kaj lahko zgoditi, da mora prav zaradi pisma potovati nazaj. Nekateri imajo neprimernost, ker trdijo v naselniškem uradu, da imajo tukaj v Ameriki že službo, katero jim je ta ali oni preskrbel. Najbrž mislijo taki ljudje, da jim bo to ugodno, dasiravno je to za naseljenca zelo neugodno, kajti vsakdo, kdor kaj takega navede, se mora vrniti. Tudi v marsikateri drugi se naselniški zakoni dosti strožji, nego poprej, zlasti kar se tiče zdravja in snage. Slabotne, raznim telesnim napakam ali nalezljivim boleznim podvržene petnike kratkoma pošljejo domu. Tako tudi one, pri katerih opazijo znake mračnega duha ali kakorkoli doznajo, da niso sposobni za dostojno družabno življenje. Sem spadajo blazni, zločinci, sploh javnemu redu nevarni subjekti, proti katerim je naselniški urad zlasti zadnji čas posebno previden. V tem pogledu svari „Narodni list“ Hrvate, ki naj bi pred odhodom iz domovine skrbno vpoštevali, kaj vse se zahteva od priseljenecv, in jih opozarja, da držijo nekaj tudi na svojo vnanost: naj ne odhajajo na tuje neobriti, razkuštrani, umazani in raztrgani kot cigani, kar na človeka takoj stori slab, sumljiv vtis. Ne bo škodilo, da se mnogi čedno umijejo in snažno oblečejo, pa da takisto prej spravijo v red svoje dušno stanje, da bodo ljubi Bogu in ljudem. Ta opomin pač ni ne prikladen tudi mnogim slovenskim izseljencem. Dostojnost je lepa čednost in ne stane mnogo. Par vinarjev več v to svrhu, pa si človek takoj pridobi večji ugled, in ni se mu bati, da ga bo tujec sumljivo opazoval od strani ali prezirljivo in zadirljivo brkal iz kota v kot.

Ispoved bivšega rabina. Anton Jožef Lepz, bivši rabin med galisijskimi judi, se je dal krstiti v Genovi in je zdaj v Rimu, kjer dobi avdienco pri svetem očetu. Neki v Rimu bivajoči poljski časnikar ga je „intervjuval“. Vprašal ga je: »Kako ste prišli na misel, da postanete katoličan?« — »Dvomiti nad judovstvom sem začel, ko sem prebiral »Talmud«. Našel sem tam toliko krivic in sovraštva do kristjanov, da sem začel misliti: »Ta vera ne more biti prava.« — »A zakaj ste se odločili ravno za katoliško cerkev?« — »Prečudno edinstvo, katero vlada v katoliški cerkvi, in ki ga ni nikjer drugod, me je nagnilo k temu.« — »Ali ste občevali z duhovniki in ste to storili na njihov svet?« — »Ne. Nihče ni name vplival. Ko sem začel dvomiti nad Talmudom, sem govoril samo z nekim krščanskim laikom, mojim nekdanjim sošolcem. Ta mi je svetoval, naj berem sveto pismo nove zaveze. Ko je v meni dozorel sklep, sem šel v Genovo, kjer sem se dal krstiti.« — »Kake občutke ste imeli, ko so Vas krstili?« — »Nisem v stanu to povedati. Bil sem izpočetka silno razburjen. Potem pa sem bil takoj miren, in poln hvalečnosti do svojega stvarnika, ki mi je izkazal milost, da sem našel resnico.« — »In kaj nameravate zdaj storiti?« — »Sklenil sem, da postanem misionar in celo življenje posvetim razširjenju svete vere. Vem, da me čaka mnogo zaprek, a zaupam v Onega, ki me je vodil dole.«

Dunaj ima zdaj 1,674.957 prebivavcev, in sicer 1.386.115 Nemcev, 102.974 Čehov, 4346 Poljakov, 805 Rusinov, 1329 Slovencev, 1368 Italijanov.

Društva.

(Narodna čitalnica v Kamniku) priredi dne 15. avečana t. l. v društveni dvorani sijajno maskarado „Kamniško letovistično po zimi“. Na vnapredu se nahaja mej drugim tudi velika koriandoli-bitka z eksplozijo konfetnih bomb, ples v pestrih serpentinih, raznovrstne kotiljonske skupine, salonski umetniški ogenj, bistriška električna železnica — najinteresnejša novost itd. O polnoči se obdaré najlepše tri maske z ličnimi darili, koja jim prisodi nalašč v to svrhu sestavljena umetniška jury. — Vstopnine za maskirane člane 80 vin., za maskirane nečlane 1 krono. Nemaskirani plačajo poleg vstopnine še 40 vin.

globe. — Maske dobe vstopnice samo proti izkazu vabila na dotično ime. — Pri sprejemanju mask, ki se odprejo s polonezo, in pri plesu svira slavnostni orkester mestne godbe kamniške. — Vstopnice ima v prodaji gospod Ivo Koželj, trgovec v Kamniku, dobivajo se pa tudi na večer maskarade pri blagajnici. Blagajnica se odpre ob polosmih. Zadelek ob osmih zvečer. — Za poskušnjo se bode dvorana električno razsvetila.

(Kranjsko obrtno društvo) se je vsled izstopa vseh članov razdružilo. Tako javlja v uradnem listu društveni predsednik g. Jernej Žitnik.

(Bralno društvo pri Sv. Barbari pri Mariboru) ima v nedeljo 15. febr. po večernicah v župnišču svoj redni letni občni zbor. Na vnapredu je poročilo odborovo o društvenem delovanju, volitev novega odbora, pristop k ljubljanski »Zvezi«, poročilo pomožnih odborov mladinskih in dekleških zveze bralnega društva o obeh delovanju, šaljive deklamacije, petje in šaljivi sročolov.

Darovi

Poslani našemu uredništvu.

Za Jeranovo dijaško mizo: Neimenovana dobrotnica 20 K.

Za Ciril-Methodovo družbo: Povodom godu gospe Bajželj nabrala gđ. Mici Bajželj v Stražišču pri Kranju 7 K.

Za spomenik dr. Fr. Lampetu: G. Viktor Steška, kn.-šk. tajnik 10 K.

Bog plačaj!

Telefonska in brzoljavna poročila.

Dunaj, 10. febr. Pogajanje vlade z Mladočehi, da bi umaknili nujne predloge na korist predloge o rentni konverziji, je imelo vspeh, in tako so mogli danes v državnem zboru pričeti s prvim branjem predloge o konverziji.

Dunaj, 10. febr. (C. B.) Poslanska zbornica je pričela s prvim branjem konverzijske predloge, kateri v prilog so, kot je naznanil predsednik, zastavljeni vsi nujni predlogi.

Dunaj, 10. febr. Mladočeški klub je imel sejo, v kateri se je bavil z zadnjim govorom poslanca Stranskega, ki je nazval obstrukcijo politiko blaznosti. Vsi govorniki so se izražali proti Stranskemu. Klub je sprejel izjavo, da zadnjega govora poslanca Stranskega ne odobruje, ker je proti klubovim sklepom.

Dunaj, 10. febr. Nemška ljudska stranka je imela danes sejo, v kateri je za glasovanje o vojni predlogi dala prostoro. Večina poslancev nemške ljudske stranke bo glasovala za predlogo, kateri je sedaj že skoro zagotovljen vspeh.

Dunaj, 10. febr. V realni II. okraja se je v šoli ustrelil realec Sigmund B. ter se težko ranil.

Trst, 10. feb. Radi obletnice februararskih nemirov je pomnožena tukajšnja posadka. Delavci nameravajo prirediti demonstracijo na pokopališču in agitirajo za to, naj se hiše okrase.

Zagreb, 10. febr. Dne 13. t. mes. bode pred sodiščem razprava proti Stjepanu Radiću. Državno pravdnništvo ga dolži, da je na železnici grdil Mažare in porogljivo izgovarjal ime „Mažar“.

Budimpešta, 10. feb. Delavci in delavke v konfekcijah so sklenili vstopiti v stavko, ako se jim ne zboljša plača za 25 odstotkov.

Praga, 10. febr. Ker so Mladočehi v deželnem kulturnem svetu izgubili večino, nameravajo mladočeški odborniki odložiti mandate, da bi tako prišlo do novih volitev.

Praga, 10. febr. Stranka čeških agrarcev skliče v kratkem v Prago shod čeških kmetov.

Moste, 10. febr. Tu je imel Wolf shod, na katerem se mu je izrekla zaupnica, vsenemške poslance je pa shod pozval, naj odlože mandate.

Zofija, 10. febr. Bolgarska vlada je poslala velevladnim protestno noto, v kateri opozarja na oboroževanje Turčije. V dopisu pravi, da si je zagotovila resnične podatke o mobilizaciji turške vojske, in sicer turških vojaških vojev v Adrianopolu in Monastiru. Posebno mobilizacijo v Monastiru smatra Bolgarija za nekako grožnjo proti njej. Bolgarija ne želi vojske, ker bi jo tudi v slučaju zmage denarno uničila.

Carigrad, 10. febr. Uradi so dobili obvestila, da se splošni ustanek v Makedoniji prične mej 5. in 14. marcem.

Madrid, 10. febr. V Barceloni stavka 80.000 delavcev. Noben list ne more iziti.

Milan, 10. febr. Pri slavnosti odkritja spomenika na februararsko ustajo je došlo do velikih nemirov. Množica je metala na policijo kamenje. Vojaštvo je napravilo zopet red.

Bruselj, 10. febr. Giron je izjavil nekemu poročevalcu, da je njegova ločitev od princezinje Lujize le začasna. Od pravnega zastopnika princezinje Lujize je dobil Giron 200.000 frankov.

Šangaj, 10. febr. Iz Šensi in Kanfu se poroča, da so vojaške čete Tung Fu Hajngsa zapustile svoje zastave, ker niso dobile nobene plače. Vstaška vojska v južni Kini je sedaj nad 30.000 mož močna. Vstaši nameravajo udreti v provincijo Kwantuna, zasesti Kanton in potem korakati proti provinciji Fokije, zasesti Sutšonfu in naposled napasti Pekin. Več mest Kwantuna je že v vstaških rokah.

Umrlj so:

5. febr. Fran Terdina, trgovec, 60 let, Stari trg 28, Morbus Brightii Hydrops universalis — Mihael Celarc, delavčev sin, 4 mes., Krakovski nasip 10, Bronchitis. — Martin Petrič, strojevodje sin, 11 mes., Male čolnarske ulice 7, Phthisis pulm. — Alojzija Zorc, zasebnica, 42 let, Sv. Petra cesta 21, Phthisis pulm. — Fran Jezeršek, čevljar, 30 let, Poljanska cesta 45, Tubercul. pulm. — Marija Hegyi, usmiljenka, 22 let, Radeckega cesta 11, Tubercul. pulm. — Vinko Tičar, zidarjev sin, 2½ leta, Cerkvene ulice 21, Bronchitis.

6. febr. Katarina Fert, gostija, 64 let, Japljeve ulice 2, Marasmus senilis, Emphysema pulm. — Lovro Centa, kotar, 76 let, Illova 46, Emphysema pulm. paralyticus cordis.

7. febr. Jerica Pintar, posestnica, 49 let, Soteska 10, Cirrhosis hepatis. — Anton Volkar, železniški čuvaj, 30 let, ga je brzovlak na progi ob Erjavčevi cesti povozil. — Rozalija Polcel, delavka, 24 let, Svetega Jakoba trg 4, pljučna tuberkuloza.

V bolnišnici:

4. febr. Marija Sušteršič, trgovčeva hči, 3 leta, Tubercul. univers. — Luka Kenda, posestnik, 52 let, Paralysis cordis. Encephalitis chron. — Luka Omejc, gruntar, 42 let, Tumor in cerebro, Paralysis cerebri.

5. febr. Franja Stucin, gostija, 65 let, jetika. — Blaž Peternel, ubožec, 70 let, ostarelost. — Jožef Sever, ubožec, 82 let, ostarelost.

6. febr. Ana Belič, natakarica, 19 let, Meningitis. — Ivana Morel, posestnikova žena, 47 let, Oedema cerebri chron.

7. febr. Fran Gale, gostič, 56 let, srčna hiba.

Dunajska borza

dne 7. februarja.

Skupni državni dolg v notah	100:80
Skupni državni dolg v srebru	100:80
Avstrijska zlata renta 4%	121:15
Avstrijska kronska renta 4%	101:60
Ogerska zlata renta 4%	121:25
Ogerska kronska renta 4%	59:70
Avstro-ogerske bančne delnice 600 gl.	15:88
Kreditne delnice, 160 gl.	698:25
London vista	239:85
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	117:12½
20 mark	23:43
20 frankov (napoleonidor)	19:09
Italijanski bankovci	95:35
C. kr. cekini	11:32

Emajlna glasura, prava, uporabljiva za predmete, kateri se mnogo rabijo, n. pr. umivalniki, železje, les, kositar, kameniti predmeti, vodovodne škotlje, kojim da porcelanu slinno prevlako. V škotljah po 1/2 in 1 l. ko. se dobiva pri tvrdki **BRATA EBERL** v Ljubljani, Františkanske ulice. Vnanja naročila po povzetju. 524 3 12-8

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m, srednji zračni tlak 748.0 mm

čas opazovanja	stanje barometra, v mm.	temperatura po Celsiju	Vetrovi.	Nebo	Podajanje v 24 urah v mm.
9) 9 zveč.	745.4	6.4	sr. jzrh.	oblačno	0.0
10) 7. jut.	747.9	0.0	sl. svzh.	jasno	
2. popol.	752.1	5.0	sr. vzh.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 6.0° normale, -0.8°.

Občeznato dajo Mautner-jeva napojena semena za krmno repo najboljše pridelek. Prav tako izvrstna in neprežeha so tudi Mautner-jeva zelencjadna in cvetlična semena. 123 48-4

163 1-1 **Zahvala.**

Za časa boleznin in povodom smrti moje preljubljene, sedaj v Bogu počivajoče soproge, gospe

Jerice Pintar

prejel sem toliko izrazov sočutja in pomilovanja, da mi ni mogoče vsakemu posebej se zahvaliti. Vsi sočutniki sprejmite tedaj tem potem izraz moje najiskrenejše zahvale, s katero se združujem milo prošnjo, da ohranite drago pokojnico v blagohotnem spominu.

V Ljubljani, 9. svečana 1903.

Ivan Pintar,
soprog.

119 1-1 **Zahvala.**

Vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so o boleznin in ob smrti moje drage sestre, gospodične

Alojzije Zorec

na prisrčni način izkazali svoje sočutje, kakor tudi onim, ki so drago pokojnico spremlili do zadnjega počivališča, izrekam tem potom najiskrenejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujem domači farni duhovščini, oo. frančiškonom in darovalcem krasnih venecv.

Ljubljana, 9. svečana 1903.

Žalujoči brat.

Zahvala.

Vsem velečenjenim gospodom, damam, društvom in dragim kolegom, ki so se me ob priliki moje 25 letnice tako velikuodušno spominjali, izrekam najiskrenejšo zahvalo.

Danilo.

V neki pravdni zadevi

je veliko na tem, izvedeti sedanje bivališče

urednika Henrika Poeschl,

ki je zadnjič stanoval v Berolinu, Grossbeerenstrasse 21. Rojen je dne 3. maja 1868 v Brnu na Moravskem in odglašen na Kranjskem. Podpisanec prosi, da bi se njemu sporočilo, kdor vé za kraj bivanja urednika Henrika Poeschl. Kdor prvi naznanil bivališče njegovo, dobi 10 mark nagrade. Ako postane dvoumno, kdo je prvi naznanil bivališče dotičnega, bo stvar razsodil podpisani.

V Berolinu, 4. februarija 1903.

Advokat dr. Meschelsohn,

158 1-1 Leipzigerstrasse 115/116.

Enonadstropna hiša

z gospodarskim poslopjem v Zgornji Šiški št. 86 se proda iz proste roke. Ponudbe se sprejemajo do 20. tega meseca. Več se izve ravno tam. 163 3-1

Spretni prodajalci,

zmožni jezika slovenskega in nemškega v besedi in pisavi, znani s kupci, se takoj in za stalno sprejmo proti visoki proviziji. Ponudbe pod „R. S.“, poste restante Ljubljana. 136 3-1

Fersan-Cacao

FERSAN-CACAO

je železnato redilno in krepilno sredstvo ter kri tvorilno in živce krepčalno, prijetnega okusa in lahko prebavno. — Blagovoli se vprašati zdravnika. 618 50-36

Glavna zaloga za Kranjsko: Jos. Mayr, lekarna „pri zlatem jelenu“ v Ljubljani